

Arrest

nr. 96 875 van 12 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 21 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, A.Y., luidt het asielrelaas als volgt:

“U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig uit Gvardeyskoye, Tsjetsjenië. Tijdens de Tsjetsjeense oorlog heeft u tegen de Russische autoriteiten gevochten onder leiding van Ernakayev Vischam.

In 1997, toen Maschadov tot president verkozen werd, had u gedurende één maand de opdracht gekregen om de OVSE, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa, te beschermen tijdens de verkiezingen.

Nadien werkte u al bewaker van velden en weiden in overheidsfunctie tot 2007.

Echter, u werd geregeld lastig gevallen door de autoriteiten die u ondervroegen met betrekking tot uw activiteiten.

In 2007 werd u viermaal opgepakt. Op 5 september 2007 kwam de wijkagent langs en moest u meegaan ter ondervraging waarna u na enkele uren terug vrijgelaten werd. Op 27 september 2007 werd

u om 5 uur 's ochtends uit uw bed gelicht door gemaskerde mannen die u meenamen en vasthielden. Ze wilden weten waarom u tegen de overheid streed en ze vroegen u documenten te ondertekenen, hetgeen u weigerde. Na twee dagen werd u vrijgelaten door de hulp van de mullah, die tevens uw aangetrouwde familie was en nam u de bus terug naar uw thuis. U verbleef nog één nacht thuis maar besloot de volgende dag onder te duiken bij vrienden en familie. In oktober 2007, werd ook uw gezin lastig gevallen en bedreigd door de autoriteiten. Ze stelden vragen over u en vroegen naar uw verblijfplaats.

Toen uw internationaal paspoort, via de zoon van de zus van uw vader geregeld was, besloot u op 5 december 2007 samen met uw vrouw, Z.Y. (O.V. 6.551.437) en kinderen te vluchten.

U vroeg asiel aan in Polen waar u vervolgens een verblijfsvergunning van twee jaar kreeg.

Echter, in december 2009 verliet u Polen omdat u geruchten gehoord had dat Kadyrovtse zich in Polen bevonden en u vreesde dat ze u misschien lastig zouden vallen.

Na een eerste asielaanvraag in België op 24 december 2009, werd u vervolgens terugverwezen naar Polen, maar u besloot in België te blijven.

Op 24 juni 2011 vroeg u opnieuw asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Sinds uw vlucht uit uw land van herkomst heeft u nog steeds contact met uw moeder. Er is sindsdien niets meer voorgevallen met betrekking tot de problemen waarvoor u asiel vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van uw vrouw, de geboorteakte van uw zoon S.Y., foto's met betrekking tot uw werkopdracht voor de OVSE en een brief van uw geneesheer. Tevens stuurde u enkele pagina's uit het internationaal paspoort van u en uw vrouw op."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, A.Y., luidt als volgt:

"Er moet vooreerst worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen in Polen een tweejarige verblijfsstatus werd toegekend die verviel in februari 2011. (CGVS p. 6)

Uit informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van de Poolse asielinstanties, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat u op 20 november 2008 subsidiaire bescherming verkreeg, de asielstatus werd u geweigerd. Echter uit deze informatie blijkt eveneens dat dit statuut u niet is ontnomen en nog steeds geldig is.

Als dusdanig biedt Polen de nodige waarborgen waaronder het verbod op refoulement naar het land waar u aan ernstige schade zou worden blootgesteld, in casu de Russische Federatie.

Nu met zekerheid kan worden gesteld dat u in Polen nog steeds kunt genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, kan u geen belang doen gelden om uw in België ingediende asielaanvraag opnieuw te laten onderzoeken in het kader van de bepalingen inzake subsidiaire bescherming ten aanzien van de Russische Federatie.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat de bescherming die door Polen wordt verleend, heeft opgehouden te bestaan; om overtuigende elementen aan te reiken waaruit blijkt dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of om aannemelijk te maken dat u ten aanzien van Polen een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming.

Welnu, er moet opgemerkt worden dat u hier niet in slaagt.

Zo oordeelt het Commissariaat-generaal dat de door u ingeroepen vrees ten opzichte van Polen niet gegrond is.

Zo verklaart u dat u Polen verliet nadat u hoorde dat mensen van de Tsjetsjeense President Kadirov in Polen waren en u hen niet wilde ontmoeten.

U hebt zelf niemand gezien en u heeft zelf geen problemen gehad met Kadirovtse. U bent met andere woorden preventief gevlucht. (CGVS p. 6,7,27)

Aangezien u echter geen concrete aanwijzingen heeft dat Kadirovtse in Polen zijn, u zoeken en u dreigen te vervolgen, kan uw vrees niet als gegrond beschouwd worden.

In deze context wil het Commissariaat-generaal ook opmerken dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt dat asielzoekers in Polen voldoende reële beschermingsmogelijkheden hebben, waardoor de gegrondheid van uw vrees in Polen ten aanzien van potentiële vervolgingen van Kadirovtse, verder ondermijnd wordt.

Daarenboven kan ook weinig geloof worden gehecht aan uw vrees voor Kadirovtse in Polen.

Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd u immers gevraagd waarom u Polen verliet waarna u, noch uw vrouw, enige melding maakt van Kadirovtse. Integendeel, u stelt dat u Polen

verliet omwille van de gezondheidsproblemen van uw zoon, en betere toekomstperspectieven voor uw kinderen. (CGVS-verslag dd. 28/6/2011, vraag 3.5)

In dezelfde lijn verklaart uw vrouw dat u Polen verliet omwille van de gezondheidsproblemen van uw zoon. (CGVS-verslag vrouw, dd. 28/6/2011, vraag 3.5)

Uw verklaringen dat u Polen verliet omwille van uw vrees voor Kadirovtsje is bijgevolg niet geloofwaardig gezien u geen enkele melding hiervan maakt tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Geconfronteerd met deze uiteenlopende redenen stelt u dat u tijdens het interview op het Commissariaat-generaal alles zal vertellen. (CGVS man p. 7)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw uitleg niet aangezien van een asielzoeker verwacht mag worden dat hij voor de verschillende asielinstanties alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt.

Uw verklaring dat u Polen verliet omwille van mogelijke problemen met Kadyrovtsje heeft betrekking op uw asielproblemen waardoor verwacht mag worden dat u deze reden ook en in de eerste plaats zou vernoemen in de vragenlijst, hetgeen u nagelaten heeft.

Deze vaststellingen betreffende uw vrees voor Kadirovtsje in Polen leiden ertoe dat er ten aanzien van Polen geen sprake kan zijn van enige gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van wat vooraf gaat, dient uw huidige asielaanvraag enkel nog onderzocht te worden of in uw hoofde kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dit ten aanzien van de Russische Federatie.

Dienaangaande dient te worden gesteld dat:

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest een terugkeer naar uw land van herkomst omwille van de problemen die u en uw familie ondervinden door uw verleden als strijder en veiligheidsagent voor de OVSE. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst kwamen uw verklaringen met betrekking tot uw asielproblemen op verschillende vlakken niet overeen met de verklaringen van uw vrouw.

Zo stelde u dat u op 27 september 2007 twee dagen werd vastgehouden en dat uw vrouw en kinderen in oktober 2007 bedreigd werden door de autoriteiten (CGVS man p. 12,15).

Uw vrouw verklaart echter dat u twee dagen werd vastgehouden in de zomer van 2007 en dat zij en kinderen op 27 september 2007 bedreigd werden door de autoriteiten (CGVS vrouw p. 6,7).

Geconfronteerd met dit verschil stelt uw vrouw dat u het niet goed begrepen hebt en dat het incident met de autoriteiten gebeurde op 27 september 2007. (CGVS vrouw p. 7,9)

Bovendien stelt u, met betrekking tot incident waarna u gedurende twee dagen vastgehouden werd, dat gemaskerde mannen in zwarte uniformen het huis binnenvielen. (CGVS man p. 15) terwijl uw vrouw stelt dat ze in groene uniformen gekleed waren. (CGVS vrouw p. 7)

Uw vrouw is, na confrontatie, verrast van uw antwoord. (CGVS vrouw p. 9)

Daarenboven komen uw verklaringen met betrekking tot uw vrijlating na dit incident niet overeen.

U verklaarde dat u, na de interventie van de mullah, vrijgelaten werd, met de bus naar uw thuis ging waar u omstreeks 15u aankwam en uw vrouw zag. (CGVS man p. 21)

Uw vrouw stelt daarentegen dat de mullah u, na uw vrijlating, naar huis bracht met de auto en dat u tegen 10u 's morgens aankwam. (CGVS vrouw p. 8).

Deze tegenstrijdigheid verklaart uw vrouw door te zeggen dat er een afstand is tussen de weg en uw huis en dat u met de wagen tot uw huis gebracht werd. (CGVS vrouw p. 9) Hoe u de rest van de afstand aflegde, weet zij niet. (CGVS vrouw p. 9)

Deze uitleg strookt echter niet met de verklaring van uw vrouw dat de mullah en u samen met de wagen kwamen terwijl u stelt dat u de mullah bij uw vrijlating niet gezien heeft. (CGVS vrouw p. 8, CGVS man p. 20)

Uw vrouw stelt vervolgens dat jullie de mullah misschien niet meer gezien hebben. (CGVS vrouw p. 9) Ter verklaring van het verschillende uur van aankomst, stelt uw vrouw dat zij alles genoteerd zou hebben indien zij zou weten dat ze de volgende morgen in leven zou zijn. (CGVS vrouw p. 10)

Tot slot stelde u dat u uw vrouw pas in december 2007 voor het eerst sprak na uw vrijlating en schuilhouding bij vrienden en familieleden. (CGVS man p. 23) Uw vrouw stelt dat dit misschien één week na uw vrijlating, zijnde eind september 2007, was. (CGVS vrouw p. 8)

Na confrontatie stelt uw vrouw dat u zich dat niet herinnert, dat u zich veel zaken niet herinnert. (CGVS vrouw p. 9)

Het Commissariaat-generaal kan deze verklaringen hoegenaamd niet aanvaarden aangezien deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op fundamentele elementen van uw asielproblemen.

Niet enkel was de situering van uw vasthouding flagrant verschillend, zo ook kwamen verscheidene details betreffende deze gebeurtenis absoluut niet overeen, hetgeen uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielproblemen zwaar ondergraaft.

Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een aanhouding, omwille van zijn indringende en drastische aard, in het geheugen van een asielzoeker en zijn familie gegrift staan, waardoor er hieromtrent gelijklopende verklaringen afgelegd kunnen worden, ook al betreffen het gebeurtenissen van enkele jaren terug. Dit was in casu duidelijk niet het geval.

Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw asielproblemen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

Daarenboven stelt u dat u op 5 september 2007 meegenomen werd door de wijkagent die handelde in opdracht van een rechercheur en hierna gedurende enkele uren ondervraagd werd. (CGVS man p. 16 en 25)

Echter, uw vrouw verklaart dat er, buiten het incident van 27 september 2007, niets meer gebeurde in die maand. (CGVS vrouw p. 10)

Geconfronteerd met deze ommissie, stelt zij dat ze het niet weet. (CGVS vrouw p. 10)

Opnieuw tast deze tegenstrijdigheid uw geloofwaardigheid op manifeeste wijze aan. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat echtgenoten, die problemen hebben in hun land van herkomst, op de hoogte zijn van belangrijke gebeurtenissen zoals een ondervraging, gezien de belangrijke aard van dit incident en de gevolgen ervan voor elkaars leven.

De onwetendheid van uw vrouw ondergraaft de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Ten tweede blijft u ook onaannemelijk vaag met betrekking tot essentiële elementen van uw asielrelaas. Z

o stelt u dat u vier keer werd meegenomen door de autoriteiten maar kan u niet zeggen wanneer twee van deze gebeurtenissen plaatsvonden. (CGVS man p. 17). U herinnert zich zelfs niet wanneer dit ongeveer gebeurde. (CGVS man p. 11) Eveneens bleef u vaag met betrekking tot het incident in oktober, toen uw familie bedreigd werd. U kon niet zeggen wanneer dit precies gebeurde, enkel dat het in oktober was. (CGVS man p. 23) Daarenboven weet u niet wie binnenviel en wilt u daar verder niets meer over vertellen. (CGVS man p. 24) U vraagt zich af hoe u dat kan weten aangezien u niet meer thuis was. (CGVS man p. 24)

Uw uitleg kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden aangezien dit kernelementen betreffen van uw asielproblemen. Zo mag men redelijkerwijs van een asielzoeker verwachten dat hij de data van de verschillende asielincidenten onthoudt, gezien de indringende natuur van zulke gebeurtenissen.

Eveneens blijkt u amper op de hoogte met betrekking tot de problemen die uw eigen familie ondervond naar aanleiding van uw activiteiten, hetgeen onaannemelijk is voor het Commissariaat-generaal. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij zoveel mogelijk informatie probeert te weten te komen over zijn asielproblemen. In casu had u de mogelijkheid om deze informatie aan uw vrouw te vragen, hetgeen u nagelaten hebt.

Uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielproblemen wordt hierdoor verder aangetast.

Ten derde hebt u onvoldoende pogingen ondernomen om zich aangaande de evolutie van uw vervolgingsproblemen verder te informeren.

Zo kon u niet zeggen of u vandaag de dag nog gezocht wordt, volgens u omdat u het niet op uw computer controleert. (CGVS man p. 27) U stelt zich bovendien de vraag waarom u zich zou informeren naar de huidige stand van zaken van uw problemen aangezien u nu in België bent en het hier beter en rustiger is voor u. (CGVS man p. 28)

Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, hetgeen u nagelaten heeft.

Deze onverschilligheid doet bijgevolg op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, temeer u nog steeds contact hebt met uw moeder in uw land van herkomst, waarvan u op eenvoudige wijze informatie kon verkrijgen. (CGVS man p. 4)

Bijkomend wordt opgemerkt dat uw verklaringen over het aantal en duur van de aanhoudingen op het Commissariaat-generaal niet overeen komen met de verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal.

In de vragenlijst stelde u dat u een zestal keer werd opgepakt tot 's avonds en één keer voor vierentwintig uur. (vragenlijst CGVS, punt 3)

Op het Commissariaat-generaal stelt u viermaal opgepakt geweest te zijn, waarvan één keer een duur van twee dagen betreft. (CGVS man p. 11 en 12)

U stelt echter, na confrontatie, dat u niet over zes arrestaties gepraat hebt in de vragenlijst en dat u nooit iets verteld hebt over een aanhouding van vierentwintig uur. (CGVS man p. 27)

Uw verklaringen voor deze manifeste tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen kunnen onmogelijk door het Commissariaat-generaal aanvaard worden. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente en nauwkeurige verklaringen aflegt. In casu bent u daar niet in geslaagd.

Daarenboven werd de CGVS-vragenlijst samen met een Russische tolk ingevuld en daarna nog eens in het Russisch voorgelezen. Vervolgens hebt u de vragenlijst ondertekend, ter bevestiging dat uw verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen.

De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de vragenlijst tasten uw geloofwaardigheid dus verder aan.

De documenten die u voorlegt kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort en de geboorteakte van uw zoon S.Y. en de pagina's uit jullie paspoorten bewijzen op voldoende wijze uw identiteit en die van uw vrouw en zoon, hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal.

De andere documenten, namelijk uw foto's met betrekking tot uw werk voor de OVSE zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen aangezien dit werk niet betwist wordt en zij niet aantonen dat u werkelijk het slachtoffer was van de door u verklaarde vervolgingen. Aangaande de geheugenproblemen waarvan u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal melding maakte, moet worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel medisch attest voorlegde waaruit deze problemen ook maar enigszins zouden blijken.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw onwetendheid en vage verklaringen over uw asielproblemen hieraan te wijten zouden zijn. U toont enkel een brief van uw geneesheer, gericht aan zijn collega-geneesheer, die hem inlicht over uw situatie, zonder melding te maken van enige formele diagnose of geheugenproblemen.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert.

Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, Z.Y., luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn.

U baseert uw asielaanvraag op de aanvraag van uw man, A.Y. (O.V. 6.551.437) wiens activiteiten tot problemen geleid hebben in uw land van herkomst.

Tijdens de Tsjetsjeense oorlogen heeft uw man tegen de Russische autoriteiten gevochten.

Hierdoor werd hij vier of zes keer door de autoriteiten opgepakt. In de zomer van 2007 vielen militairen uw huis binnen en namen uw man mee. Twee dagen later kwam hij vrij met behulp van de mullah. Sindsdien overnachtte hij bij familie en kennissen en was zeer zelden thuis. Op 27 september 2007 sliep u bij uw schoonzus toen militairen het huis binnenvielen en u vragen stelden met betrekking tot uw man. Uw man was inmiddels reeds samen met uw schoonbroer gevlucht. Tijdens deze inval bedreigden ze u en uw kinderen.

U regelde uw internationaal paspoort en vluchtte samen met uw man en kinderen op 5 december 2007.

U vroeg asiel aan in Polen waar u vervolgens een verblijfsvergunning kreeg.

Echter, in december 2009 verliet u Polen omdat het te dicht bij Rusland lag.

Na een eerste asielaanvraag in België op 24 december 2009, werd u vervolgens terugverwezen naar Polen.

U bleef echter in België.

Op 24 juni 2011 vroeg u opnieuw asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Sinds uw vlucht uit uw land van herkomst heeft u nog steeds contact met uw ouders. U weet niet of er sindsdien nog iets is voorgevallen met betrekking tot de problemen waarvoor u asiel vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van uw man, de geboorteakte van uw zoon S.Y., foto's met betrekking tot de werkopdracht voor de OVSE van uw man en een brief van uw geneesheer. Tevens stuurde u kopieën op van enkele pagina's uit het internationaal paspoort van u en uw man."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, Z.Y., luidt als volgt:

"Vooreerst moet worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen in Polen een verblijfsvergunning werd toegekend. (CGVS vrouw p. 3)

Uit informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van de Poolse asielinstanties, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat u tweemaal asiel aanvraag in Polen, namelijk op 8 december 2007 en 6 maart 2008 die respectievelijk uitdraaiden op een afstand van de asielprocedure en een weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

U verkreeg echter wel een 'tolerated stay' hetgeen wilt zeggen dat u in Polen mocht verblijven zonder dat u bovenstaande statussen toegekend werden. Dit gedoogd verblijf is nog steeds geldig.

In het licht van bovenstaande informatie dient uw asielaanvraag dus onderzocht te worden in het kader van de Vluchtelingenconventie alsook in het kader van de bepalingen inzake subsidiaire bescherming ten aanzien van de Russische Federatie.

Wat betreft uw vrees in het licht van de Vluchtelingenconventie;

Uit uw verklaringen kan vervolgens afgeleid worden dat u uw asielaanvraag baseert op de problemen van uw echtgenoot, A.Y. (O.V. 6.551.437).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw echtgenoot niet geloofwaardig bleek.

Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève. De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest een terugkeer naar uw land van herkomst omwille van de problemen die u en uw familie ondervinden door uw verleden als strijder en veiligheidsagent voor de OVSE. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst kwamen uw verklaringen met betrekking tot uw asielproblemen op verschillende vlakken niet overeen met de verklaringen van uw vrouw. Zo stelde u dat u op 27 september 2007 twee dagen werd vastgehouden en dat uw vrouw en kinderen in oktober 2007 bedreigd werden door de autoriteiten (CGVS man p. 12,15). Uw vrouw verklaart echter dat u twee dagen werd vastgehouden in de zomer van 2007 en dat zij en kinderen op 27 september 2007 bedreigd werden door de autoriteiten (CGVS vrouw p. 6,7). Geconfronteerd met dit verschil stelt uw vrouw dat u het niet goed begrepen hebt en dat het incident met de autoriteiten gebeurde op 27 september 2007. (CGVS vrouw p. 7,9) Bovendien stelt u, met betrekking tot incident waarna u gedurende twee dagen vastgehouden werd, dat gemaskerde mannen in zwarte uniformen het huis binnenvielen. (CGVS man p. 15) terwijl uw vrouw

stelt dat ze in groene uniformen gekleed waren. (CGVS vrouw p. 7) Uw vrouw is, na confrontatie, verrast van uw antwoord. (CGVS vrouw p. 9) Daarenboven komen uw verklaringen met betrekking tot uw vrijlating na dit incident niet overeen. U verklaarde dat u, na de interventie van de mullah, vrijgelaten werd, met de bus naar uw thuis ging waar u omstreeks 15u aankwam en uw vrouw zag. (CGVS man p. 21) Uw vrouw stelt daarentegen dat de mullah u, na uw vrijlating, naar huis bracht met de auto en dat u tegen 10u 's morgens aankwam. (CGVS vrouw p. 8). Deze tegenstrijdigheid verklaart uw vrouw door te zeggen dat er een afstand is tussen de weg en uw huis en dat u met de wagen tot uw huis gebracht werd. (CGVS vrouw p. 9) Hoe u de rest van de afstand aflegde, weet zij niet. (CGVS vrouw p. 9) Deze uitleg strookt echter niet met de verklaring van uw vrouw dat de mullah en u samen met de wagen kwamen terwijl u stelt dat u de mullah bij uw vrijlating niet gezien heeft. (CGVS vrouw p. 8, CGVS man p. 20) Uw vrouw stelt vervolgens dat jullie de mullah misschien niet meer gezien hebben. (CGVS vrouw p. 9) Ter verklaring van het verschillende uur van aankomst, stelt uw vrouw dat zij alles genoteerd zou hebben indien zij zou weten dat ze de volgende morgen in leven zou zijn. (CGVS vrouw p. 10) Tot slot stelde u dat u uw vrouw pas in december 2007 voor het eerst sprak na uw vrijlating en schuilhouding bij vrienden en familieleden. (CGVS man p. 23) Uw vrouw stelt dat dit misschien één week na uw vrijlating, zijnde eind september 2007, was. (CGVS vrouw p. 8) Na confrontatie stelt uw vrouw dat u zich dat niet herinnert, dat u zich veel zaken niet herinnert. (CGVS vrouw p. 9) Het Commissariaat-generaal kan deze verklaringen hoegenaamd niet aanvaarden aangezien deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op fundamentele elementen van uw asielp Problemen. Niet enkel was de situering van uw vasthouding flagrant verschillend, zo ook kwamen verscheidene details betreffende deze gebeurtenis absoluut niet overeen, hetgeen uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielp Problemen zwaar ondergraaft. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een aanhouding, omwille van zijn indringende en drastische aard, in het geheugen van een asielzoeker en zijn familie gegrift staan, waardoor er hieromtrent gelijklopende verklaringen afgelegd kunnen worden, ook al betreffen het gebeurtenissen van enkele jaren terug. Dit was in casu duidelijk niet het geval. Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw asielp Problemen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

Daarenboven stelt u dat u op 5 september 2007 meegenomen werd door de wijkagent die handelde in opdracht van een rechercheur en hierna gedurende enkele uren ondervraagd werd. (CGVS man p. 16 en 25) Echter, uw vrouw verklaart dat er, buiten het incident van 27 september 2007, niets meer gebeurde in die maand. (CGVS vrouw p. 10) Geconfronteerd met deze omissie, stelt zij dat ze het niet weet. (CGVS vrouw p. 10) Opnieuw tast deze tegenstrijdigheid uw geloofwaardigheid op manifeeste wijze aan. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat echtgenoten, die problemen hebben in hun land van herkomst, op de hoogte zijn van belangrijke gebeurtenissen zoals een ondervraging, gezien de belangrijke aard van dit incident en de gevolgen ervan voor elkaars leven. De onwetendheid van uw vrouw ondergraaft de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Ten tweede blijft u ook onaannemelijk vaag met betrekking tot essentiële elementen van uw asielp Probleem. Zo stelt u dat u vier keer werd meegenomen door de autoriteiten maar kan u niet zeggen wanneer twee van deze gebeurtenissen plaatsvonden. (CGVS man p. 17). U herinnert zich zelfs niet wanneer dit ongeveer gebeurde. (CGVS man p. 11) Eveneens bleef u vaag met betrekking tot het incident in oktober, toen uw familie bedreigd werd. U kon niet zeggen wanneer dit precies gebeurde, enkel dat het in oktober was. (CGVS man p. 23) Daarenboven weet u niet wie binnenviel en wilt u daar verder niets meer over vertellen. (CGVS man p. 24) U vraagt zich af hoe u dat kan weten aangezien u niet meer thuis was. (CGVS man p. 24) Uw uitleg kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden aangezien dit kernelementen betreffen van uw asielp Problemen. Zo mag men redelijkerwijs van een asielzoeker verwachten dat hij de data van de verschillende asielp Incidenten onthoudt, gezien de indringende natuur van zulke gebeurtenissen. Eveneens blijkt u amper op de hoogte met betrekking tot de problemen die uw eigen familie ondervond naar aanleiding van uw activiteiten, hetgeen onaannemelijk is voor het Commissariaat-generaal. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij zoveel mogelijk informatie probeert te weten te komen over zijn asielp Problemen. In casu had u de mogelijkheid om deze informatie aan uw vrouw te vragen, hetgeen u nagelaten hebt. Uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielp Problemen wordt hierdoor verder aangetast.

Ten derde hebt u onvoldoende pogingen ondernomen om zich aangaande de evolutie van uw vervolgingsproblemen verder te informeren. Zo kon u niet zeggen of u vandaag de dag nog gezocht wordt, volgens u omdat u het niet op uw computer controleert. (CGVS man p. 27) U stelt zich bovendien de vraag waarom u zich zou informeren naar de huidige stand van zaken van uw problemen aangezien u nu in België bent en het hier beter en rustiger is voor u. (CGVS man p. 28) Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, hetgeen u nagelaten heeft. Deze

onverschilligheid doet bijgevolg op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, temeer u nog steeds contact hebt met uw moeder in uw land van herkomst, waarvan u op eenvoudige wijze informatie kon verkrijgen. (CGVS man p. 4)

Bijkomend wordt opgemerkt dat uw verklaringen over het aantal en duur van de aanhoudingen op het Commissariaat-generaal niet overeen komen met de verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal. In de vragenlijst stelde u dat u een zestal keer werd opgepakt tot 's avonds en één keer voor vierentwintig uur. (vragenlijst CGVS, punt 3) Op het Commissariaat-generaal stelt u viermaal opgepakt geweest te zijn, waarvan één keer een duur van twee dagen betreft. (CGVS man p. 11 en 12) U stelt echter, na confrontatie, dat u niet over zes arrestaties gepraat hebt in de vragenlijst en dat u nooit iets verteld hebt over een aanhouding van vierentwintig uur. (CGVS man p. 27) Uw verklaringen voor deze manifeste tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen kunnen onmogelijk door het Commissariaat-generaal aanvaard worden. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente en nauwkeurige verklaringen aflegt. In casu bent u daar niet in geslaagd. Daarenboven werd de CGVS-vragenlijst samen met een Russische tolk ingevuld en daarna nog eens in het Russisch voorgelezen. Vervolgens hebt u de vragenlijst ondertekend, ter bevestiging dat uw verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de vragenlijst tasten uw geloofwaardigheid dus verder aan.

De documenten die u voorlegt kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort en de geboorteakte van uw zoon S.Y. en de pagina's uit jullie paspoorten bewijzen op voldoende wijze uw identiteit en die van uw vrouw en zoon, hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De andere documenten, namelijk uw foto's met betrekking tot uw werk voor de OVSE zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen aangezien dit werk niet betwist wordt en zij niet aantonen dat u werkelijk het slachtoffer was van de door u verklaarde vervolgingen. Aangaande de geheugenproblemen waarvan u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal melding maakte, moet worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel medisch attest voorlegde waaruit deze problemen ook maar enigszins zouden blijken. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw onwetendheid en vage verklaringen over uw asielproblemen hieraan te wijten zouden zijn. U toont enkel een brief van uw geneesheer, gericht aan zijn collega-geneesheer, die hem inlicht over uw situatie, zonder melding te maken van enige formele diagnose of geheugenproblemen. Wat betreft uw vrees in het licht van subsidiaire bescherming;

Gelet op het ongeloofwaardig karakter van jullie asielrelaas kan vooreerst geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 21 november 2012 (zie p. 3) een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel”* en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). Volgens verzoekers is er bovendien sprake van een *“manifeste appreciatiefout”*.

Verzoekers laten gelden dat ze wel degelijk gevaar lopen in Tsjetsjenië en Polen en ze herhalen kort hun feitenrelaas.

Wat betreft hun problemen in Polen, stellen verzoekers dat de bescherming van de Poolse autoriteiten (zie p. 5) *“louter theoretisch en nooit afdoende”* is, gezien ze weinig of geen vat hebben op individuen *“die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen”*, zodat verzoekers een *“permanent gevoel van onveiligheid”* meedragen.

Dienaangaande verwijzen verzoekers naar een rapport van januari 2009 aangaande Tsjetsjeense asielzoekers in Polen dat volgens hen hun asielrelaas bevestigt en (zie p. 5) *“bewijst dat het voor verzoekers niet mogelijk is om op normale manier in Polen te leven”*.

Verzoekers stellen dat (zie p. 6) uit hun verhoorverslagen blijkt dat de commissaris-generaal *“de asielaanvragen van verzoekers uitsluitend heeft onderzocht en beoordeeld ten aanzien van verzoekers land van herkomst”*, zijnde de Russische Federatie; ze hekelen het feit dat de commissaris-generaal geen onderzoek heeft gevoerd naar de vrees die ze koesteren ten opzichte van Polen, terwijl verzoeker (zie p. 7) *“bereid was en op het punt stond om zijn vrees opzichtens Polen toe te lichten”*.

Verzoekers halen een arrest van 14 februari 2012 van de Raad aan waarin wordt gesteld dat het cruciaal is om te weten of verzoekers in Polen enige vorm van internationale bescherming verkregen hebben en of ze zich vandaag nog op deze bescherming kunnen beroepen. Verzoekers benadrukken dat ze niet meer opnieuw door de commissaris-generaal verhoord werden om hun vrees jegens Polen toe te lichten en stellen dat de verhoorverslagen aldus onvolledig waren.

Volgens verzoeker gaat de commissaris-generaal (zie p. 7) *“veel te selectief te werk”* en houdt hij te weinig rekening *“met de dagelijkse schrijvende realiteit ter plaatse in Polen”*.

Verzoekers stellen dat de bestreden beslissingen blijf geven (zie p. 8) *“van onderschatting van de persoonlijke problemen van verzoekers”*, gelet op de *“concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse”*.

Verzoekers zijn van mening dat de tegenstrijdigheden in hun verklaringen niet kunnen worden aanzien als dermate belangrijk; die tegenstrijdigheden doen volgens hen geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun asielrelaas en kunnen (zie p. 8) *“onmogelijk de kern van hun asielaanvraag op zich aantasten”*.

Volgens verzoekers gaat de commissaris-generaal selectief te werk (zie p. 8) *“enkel maar in het nadeel van verzoekers”*. Ze stellen dat de commissaris-generaal (zie p. 8) *geen blijf heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur”* en dat hij geen rekening heeft gehouden met het tijdsverloop van meer dan vier jaar tussen de gebeurtenissen in Tsjetsjenië en het verhoor, noch met hun traumatische ervaringen; dienaangaande wijzen ze op een verslag d.d. 21 oktober 2011. Verzoekers wijzen op verzoekers (zie p. 9) *“broze mentale gezondheidstoestand”* en zijn geheugen- en concentratieproblemen.

De motivering omtrent de situatie in Tsjetsjenië is volgens verzoekers (zie p. 10) *“te vaag, abstract en theoretisch”*, zonder rekening te houden met de *“dagelijkse schrijvende realiteit waarin verzoekers verkeren in Tsjetsjenië”*; ze verwijzen dienaangaande naar hun verklaringen (zie p. 10) *“waaruit blijkt dat zij riskeren ernstige moeilijkheden te zullen hebben bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië hetzij naar Polen”*.

Aangaande de subsidiaire bescherming, stellen verzoekers dat het voor hen overduidelijk is (zie p. 11) *“dat hun veiligheid aldaar momenteel niet gegarandeerd is”*.

Ze stellen dat de commissaris-generaal een (zie p. 11) *“manifeste beoordelingsfout”* heeft begaan en dat de commissaris-generaal *“een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekers”*.

Ze voeren een schending aan van het redelijkheidsbeginsel en besluiten dat het relaas van verzoekers een meer verregaand onderzoek door de commissaris-generaal vereist.

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te vernietigen en van hen de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hen de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vragen ze het dossier terug te zenden naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

Verzoekers leggen ter terechtzitting twee medische verslagen van 14 januari 2013 neer.

2.2. De Raad stelt vast dat de beslissing van 18 november 2011 van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 14 februari 2012 door de Raad werd vernietigd.

Bedoeld arrest stelt dat:

“2.5. De Raad stelt vast dat uit de gegevens van het dossier niet kan worden afgeleid of de asielaanvraag die verzoekers in Polen hadden ingediend aanleiding gaf tot een beschermingsstatuut en of verzoekers zich heden ten dage nog op dit eventuele beschermingsstatuut kunnen terugvallen.

Uit de stukken van het dossier en uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal heeft onderzocht op welke grond aan verzoekers een “pobyt” werd afgeleverd.

De verklaringen van verzoekers zijn op dit punt niet eenduidig.

Eerste verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor dat hij in Polen de vluchtelingenstatus kreeg omdat hij een pobyt kreeg (AD tweede AA, stuk 4a, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS 24/10/2011, p. 6), terwijl tweede verzoekster ervan overtuigd is dat ze geen status kregen (AD tweede AA, stuk 4b; gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 24/10/2011, p. 3).

Bovendien verklaarden verzoekers dat zij de Poolse documenten aan de grens in een toilet in de vuilbak hebben gegooid (Ibid.).

Ter terechtzitting kunnen verzoekers hieromtrent geen duidelijkheid verschaffen.

De verwerende partij wijst er ter terechtzitting op dat de beoordeling van de asielaanvragen inderdaad gebeurde ten aanzien van het land van herkomst van verzoekers, maar is niet op hoogte van de uitkomst van de asielaanvragen die verzoekers eind 2007 in Polen hadden ingediend.

2.6. Zoals hierboven uitvoerig werd uiteengezet, is het antwoord op de vraag of verzoekers in Polen enige vorm van internationale bescherming verkregen hebben en of zij zich vandaag nog op deze bescherming kunnen beroepen van cruciaal belang om enerzijds te beoordelen of zij een rechtstreeks belang kunnen doen gelden om in België alsnog een beschermingsstatus te verkrijgen en om anderzijds te bepalen ten aanzien van welk land de asielaanvraag desgevallend moet worden beoordeeld. Aangezien er geen duidelijkheid bestaat over de status die verzoekers in Polen hadden, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

In de bestreden beslissing van 22 oktober 2012 stelt de commissaris-generaal dienaangaande het volgende ten aanzien van verzoeker:

“Er moet vooreerst worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen in Polen een tweejarige verblijfsstatus werd toegekend die verviel in februari 2011. (CGVS p. 6)

Uit informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van de Poolse asielinstanties, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat u op 20 november 2008 subsidiaire bescherming verkreeg, de asielstatus werd u geweigerd.

Echter uit deze informatie blijkt eveneens dat dit statuut u niet is ontnomen en nog steeds geldig is.

Als dusdanig biedt Polen de nodige waarborgen waaronder het verbod op refoulement naar het land waar u aan ernstige schade zou worden blootgesteld, in casu de Russische Federatie.

Nu met zekerheid kan worden gesteld dat u in Polen nog steeds kunt genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, kan u geen belang doen gelden om uw in België ingediende asielaanvraag opnieuw te laten onderzoeken in het kader van de bepalingen inzake subsidiaire bescherming ten aanzien van de Russische Federatie.”

Ten aanzien van verzoekster stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van 22 oktober 2012 het volgende:

“Vooreerst moet worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen in Polen een verblijfsvergunning werd toegekend. (CGVS vrouw p. 3)

Uit informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van de Poolse asielinstanties, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat u tweemaal asiel aanvraag in Polen, namelijk op 8 december 2007 en 6 maart 2008 die respectievelijk uitdraaiden op een afstand van de asielprocedure en een weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

U verkreeg echter wel een ‘tolerated stay’ hetgeen wilt zeggen dat u in Polen mocht verblijven zonder dat u bovenstaande statussen toegekend werden. Dit gedoogd verblijf is nog steeds geldig.”

De Raad stelt vast dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, zijnde de informatie verkregen van de Poolse asielinstanties, waaruit zou blijken dat verzoeker op 20 november 2008 subsidiaire bescherming verkreeg en dat verzoekster tweemaal asiel aanvraag wat uitdraaide respectievelijk op een afstand van de asielprocedure en een weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus, niet aan het administratief dossier werd toegevoegd waardoor de waarachtigheid ervan door de Raad niet kan worden nagegaan.

Op basis van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet is de Raad gerechtigd alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft, door de partijen te doen overleggen. Op grond van voornoemd wetsartikel vraagt de Raad aan de commissaris-generaal om hem de bedoelde informatie toe te zenden binnen en termijn van zeven dagen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 6 maart 2013 om 10 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE